

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200692
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718200692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobkyne: C.. U. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX K., P. XX/XX proti žalovanému: F. odborná škola, so sídlom XXX XX K., V. 4, C.: XX XXX XXX v konaní zastúpeného JUDr. Renátou Matejovou, advokátkou, advokátska kancelária 974 01 Banská Bystrica, ul. ČSA 25, o návrhu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25C/25/2018 zo dňa 05. 02. 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 25C/20/2018 zo dňa 11. 03. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 25C/20/2018-280 zo dňa 11. 03. 2020 potvrdzuje.

II. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením prvoinštančným súdom, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa nepravdivých výrokov a hodnotiacich úsudkov o žalobkyňu v takom význame, „že C.. U. D., nar. XX. XX. XXXX, zneužíva Zákonník práce a odmietla vykonávať prácu v zmysle Pracovnej zmluvy uzavretej so žalovaným dňa XX. XX. XXXX“ a zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy v sume 6.000,- € s príslušenstvom. Žalobu odôvodňovala tým, že základom kauzy, z ktorej vychádza táto žaloba, je už ukončený pracovno-právny vzťah medzi ňou a žalovaným založený pracovnou zmluvou č. X/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX. Pracovný pomer medzi stranami sporu trval nepretržite od 24. 08. 2009 do 16. 03. 2015. Počas jeho existencie porušil žalovaný viac povinností vyplývajúcich mu zo Zákonníka práce, Občianskeho zákonníka a iných zákonov, v dôsledku čoho spôsobil žalobkyňu závažnú osobnú nemajetkovú ujmu. Pracovný pomer so žalobkyňou ukončil ku dňu 31. 07. 2012 neplatne. Hoci žalovaného žiadala, aby ju ďalej zamestnával, on ju vyzval na odovzdanie kľúčov od budovy školy a odovzdanie peňazí od žiakov u nej uložených. Na jej žiadosť žalovaný vôbec nereagoval. Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 4Cpr/3/2012 rozhodol, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným ku dňu 31. 07. 2012 neskončil. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, v ktorom tvrdil, že pracovný pomer skončil 31. 07. 2012 dohodou. Krajský súd v Banskej Bystrici vrátil vec okresnému súdu na nové rozhodnutie a Okresný súd Žiar nad Hronom tak dňa 10. 02. 2014 znovu rozhodol, že pracovný pomer dňa 31. 07. 2012 neskončil a ku dňu 19. 10. 2012 trvá. Odvolací súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 17CoPr/4/2014 dňa 21. 01. 2015 rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 02. 2015. Žalobkyňa ešte počas konania súdu písomne dotazovala žalovaného, či by mohla nastúpiť do práce podľa pôvodnej pracovnej zmluvy, avšak žalovaný jej pokračovanie v práci neumožnil. Uviedla, že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného trval až do 16. 03. 2015, kedy žalobkyňa platne

skončila pracovný pomer okamžitým zrušením pracovného pomeru, čo potvrdil aj druhý rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Cpr/3/2015 právoplatný dňa 17. 10. 2015. Na jej žiadosť, aby ju žalovaný ďalej zamestnával, žalovaný vôbec nereagoval. V tom istom období pre nasledujúci školský rok prijal učiteľ iných učiteľov na rovnakú funkciu. Podľa jej názoru sa preukázala diskriminácia zamestnanca vekom, čo je podľa ust. § 13 Zákonníka práce neprípustné. Súbežne takéto konanie zamestnávateľa nesie znaky porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa § 11 ods. 2 zák. č. 365/2004 Z. z. Antidiskriminačného zákona. Dňa 01. 04. 2016 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny žalobkyňu zaradil do evidencie uchádzačov o zamestnanie, Sociálna poisťovňa žalobkyňi neposkytla dávky v nezamestnanosti, pretože predchádzajúci zamestnávateľ (žalovaný) neuznal nárok žalobkyne na náhradu mzdy za predchádzajúce obdobie existencie pracovného pomeru so žalobkyňou aj napriek právoplatným rozsudkom súdov. Žalobkyňa zostala bez akéhokoľvek príjmu. O platnom ukončení pracovného pomeru požiadala zamestnávateľa o vydanie Potvrdenia o zamestnaní - zápočtový list, ako aj Pracovný posudok s aktuálnym dátumom, žalovaný jej však tieto dokumenty nevydal. Následne vydal omeškaný druhý Pracovný posudok dňa 09. 04. 2015, ktorý bol však odlišný od prvého posudku zo dňa 13. 08. 2012, v ktorom žalobkyňu negatívnejšie posúdil v porovnaní s pôvodným posudkom. Keďže v období medzi prvým a druhým posudkom žalobkyňa u žalovaného vôbec nepracovala, ani len do budovy zamestnávateľa nevkočila, druhý posudok logicky nemohol znieť negatívnejšie ako posudok prvý, keďže neexistovala žiadna skutočnosť vo výkone funkcie učiteľa, ktorá by nastala po dni vydania prvého posudku. Vydanie rozdielného posudku v negatívnom znení žalobkyňa vyhodnotila ako pomstu žalovaného zamestnávateľa zamestnancovi, čo je v priamom rozpore s § 13 ods. 1 až 3 Zákonníka práce. Až pod tlakom žaloby žalovaný vydal opravený tretí Pracovný posudok dňa 31. 03. 2016.

2. O veci rozhodol okresný súd rozsudkom pre zmeškanie podľa § 278 CSP. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že vo veci vytyčil pojednávanie na deň 02. 10. 2019, ktoré bolo na návrh právnej zástupkyne žalovaného odročené, pričom žiadosť o odročenie pojednávania žiadala aj žalobkyňa z dôvodu, že ku dňu podania žiadosti nemá ustanoveného advokáta z Centra právnej pomoci, nakoľko rozhodnutím Centra zo dňa 06. 06. 2019 sp. zn. KaZH/9869/2019 jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a pridelený advokát, ktorý po oboznámení sa so žalovaným prípadom prestal so žalobkyňou komunikovať a neuzavrel Zmluvu o právnej pomoci v lehote určenej Centrom. Z uvedeného dôvodu požiadala Centrum o určenie náhradného advokáta. Žalobkyňa sa na nový termín pojednávania určený na deň 20. 11. 2019 nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila a požiadala opätovne odročiť pojednávanie z dôvodov, že Centrum právnej pomoci jej rozhodnutím zo dňa 06. 06. 2019 priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci a pridelený advokát, ktorý nebol pre jej prípad vhodný, bol špecializovaný do oblasti „deti neplnoleté, starostlivosť, výživné“. Z uvedeného dôvodu požiadala o zmenu osoby advokáta, ktorý jej do termínu pojednávania nebol určený. Žalobkyňa sa tohto pojednávania nezúčastnila, súd ho odročil s tým, že vykoná dotaz na Centrum právnej pomoci Žiar nad Hronom, v akom štádiu rozhodnutia je žiadosť žalobkyne o pridelenie iného advokáta pre toto konanie. Dňa 26. 11. 2019 Centrum právnej pomoci Žiar nad Hronom doručilo súdu rozhodnutie zo dňa 06. 06. 2019 o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, ako aj rozhodnutie zo dňa 10. 10. 2019, ktorým zmenil pôvodné rozhodnutie a ktorým určil nového advokáta na poskytovanie právnej pomoci a zastupovanie žalobkyne v tejto právnej veci. Následne právny zástupca žalobkyne súdu oznámil podaním doručeným dňa 06. 12. 2019, že po doručení rozhodnutia Centra právnej pomoci na zastupovanie žalobkyne v tomto konaní dňa 03. 11. 2019 hneď obratom 04. 11. 2019 oznámil Centru právnej pomoci prekážku, pre ktorú nemožno oprávnenú osobu v tomto konaní zastupovať (možný konflikt záujmov) a oznámil, že dňa 03. 12. 2019 mu bolo doručené zmenené rozhodnutie Centra právnej pomoci, ktorým bol žalobkyňi určený iný advokát na zastupovanie - U.. C. V.. Predošlý právny zástupca uviedol súdu, že aj oprávnená osoba podaním zo dňa 17. 11. 2019 požiadala Centrum právnej pomoci o zmenu osoby určeného advokáta z dôvodu konfliktu záujmov. Pôvodne teda žalobkyňi bol určený na zastupovanie advokát L.. G. F., potom L.. G. V. a rozhodnutím zo dňa 28. 11. 2019 U.. C. V.. Posledne menovaný podaním doručeným súdu 31. 01. 2020 oznámil, že dňa 15. 01. 2020 mu bolo doručené rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 09. 01. 2020, ktorým Centrum rozhodlo, že žalobkyňi ako oprávnenej osobe odníma poskytovanie právnej pomoci z dôvodov uvedených v rozhodnutí, o čom ihneď informoval aj žalobkyňu. Z uvedeného dôvodu sa pojednávania, ktoré bolo vytyčené na deň 05. 02. 2020, nezúčastnil. Žalobkyňa e-mailovým podaním zo dňa 01. 02. 2020 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní vytyčeného na deň 05. 02. 2020 a znovu požiadala o odročenie pojednávania, resp. o prerušenie konania. Poukázala na rozhodnutie Centra právnej pomoci, ktorým jej bol určený za advokáta Mgr. C. V., a ktorý jej oznámil, že zastupovanie jej osoby v tejto veci nemôže prijať z osobných/zdravotných dôvodov a zároveň jej oznámil, že Centrum právnej pomoci jej zrušilo právnu pomoc. Keďže

prekážka pojednávania nebola odstránená, táto trvá, podľa jej názoru sa pojednávanie dňa 05. 02. 2020 nemohlo uskutočniť. Vzhľadom na dĺžku konania o žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci, ako aj na to, že v tomto správnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (otázka právneho zastúpenia žalobkyne v konaní pred súdom a jej účinnej odbornej obrany) súd môže rozhodnúť o prerušení tohto konania podľa § 164 CSP do právoplatného rozhodnutia Centra právnej pomoci.

3. Súd žalobkyňi obratom e-mailom dňa 04. 02. 2020 oznámil, že jej žiadosti o odročenie pojednávania sa nevyhovuje a pojednávanie sa uskutoční v pôvodne určenom termíne a čase. Na toto pojednávanie sa žalobkyňa nedostavila, hoci bola riadne a včas predvolaná a poučená o následku nedostavenia sa, vrátane vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalobkyňa svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila, hoci jej bolo riadne oznámené, že žiadosti o odročenie pojednávania súd nevyhovuje a pojednávanie sa uskutoční. Pojednávanie sa uskutočnilo za prítomnosti právnej zástupkyne žalovaného, ktorá navrhla, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

4. V dôvodoch rozsudku okresný súd poukázal aj na to, že zamietol aj návrh žalobkyne na prerušenie konania, avšak vo výroku rozsudku okresného súdu takéto rozhodnutie absentuje. O zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania okresný súd rozhodol dopĺňacím rozsudkom č. k. 25C/20/2018-280 zo dňa 11. 03. 2020, keď mal za to, že nie je dôvodom na prerušenie konania, že žalobkyňi nebol pridelený advokát. Podľa názoru okresného súdu žalobkyňa sa nemôže správať spôsobom, že bude donekonečna namietat' Centrom prideleného advokáta. Navyiac, keďže žalobkyňa nie je právnik, nie je namieste, aby hodnotila, ktorý advokát je pre ňu vhodný a ktorý je nevhodný. Takéto správanie žalobkyne súd vnímal ako obštrukčné konanie. Navyše Centrum právnej pomoci žalobkyňi odňal poskytovanie právnej služby oprávnenej osobe. Súd návrh zamietol podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP, keď mal za to, že jeho rozhodnutie nie je závislé od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

5. Proti rozsudku okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa jej názoru z textu jej e-mailovej správy zo dňa 01. 02. 2020 doručenej súdu vyplýva, že prekážka konania pred súdom trvala v momente odoslania správy aj v deň určeného pojednávania. Ak jej aj súd zaslal oznámenie, že jej žiadosti o odročenie pojednávania sa nevyhovuje, tak toto nemôže byť zákonným dôvodom pre to, aby súd považoval legálne a oprávnene jej neúčast' na pojednávaní za neospravedlnenú. V čase pojednávania nemala doručené rozhodnutie CPP o odňatí právnej pomoci jej osobe, potom rozhodnutie CPP nebolo právoplatné v čase, keď sa s ním súd oboznamoval, a preto na toto rozhodnutie súd vôbec nemal prihliadať. Napadnutý rozsudok spolu s dopĺňacím rozsudkom žiadala zrušiť a prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/26/2020. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu najmä poukázal na to, že Civilný sporový poriadok neobsahuje také ustanovenie, v zmysle ktorého je súd povinný nekonať iba preto, že žalobkyňa si nevie zabezpečiť právneho zástupcu. Žalobkyňa podala žalobu 09. 02. 2018, čo je viac ako dva roky prebiehajúce súdne konanie, do podania vyjadrenia sa ani jedenkrát neuskutočnilo pojednávanie, a to výlučne z dôvodov na strane žalobkyne. Prebiehajúce súdne konanie pritom nie je konaním, v ktorom musí mať žalobca zvoleného právneho zástupcu. Žalobkyňa sa pojednávania dňa 05. 02. 2020 nezúčastnila, hoci bola na pojednávanie riadne a včas predvolaná a bola poučená o následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane rozsudku pre zmeškanie. Poukázala na ust. § 183 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Vo veci neexistuje dôvod ani pre prerušenie konania, nakoľko skutočnosť, že prebieha správne konanie vo veci zrušenia právnej pomoci, nie je možné považovať za riešenie otázky, ktorá má pre rozhodnutie súdu v tomto konaní význam. Od roku 2018 mala žalobkyňa vytvorený dostatočný priestor na to, aby si zabezpečila právneho zástupcu, odvolanie žiadal odmietnuť, nakoľko žalobkyňa podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a zároveň žiadal návrh žalobkyne na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietnuť.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že s ním absolútne nesúhlasí, považuje ho za účelové tvrdenia, neúplné až zavádzajúce prezentované informácie. Namietala, že právna zástupkyňa žalovaného účelovo nepresne interpretuje stav veci. Žalobkyňa mala vážny dôvod

podľa § 183 ods. 1 CSP na odročenie pojednávania, ako aj dôvod na prerušenie konania, súd nepostupoval správne, keď rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, podľa jej názoru nie je možné pozeráť tu na strany sporu ako na strany rovnocenného postavenia, pretože ako vyplýva z povahy veci, ide o spor vyvolaný priamo ako následný medzi inštitúciou, žalovaným ako predchádzajúcim zamestnávateľom a fyzickou osobou - žalobcom, poškodenou osobou dnes v hmotnej núdzi. Žalovaný svojím návrhom tu súdom akceptovaným až zneužil inštitút „rozsudku pre zmeškanie“, čím sebe získal výhodu, aby sa v predmetnej veci ďalej už ani nekonalo. Takýto postup nemožno považovať za súladný so zákonom, javí sa až ako zneužitie zákona a hrubé obmedzenie práva žalobkyne na súdnu ochranu.

7. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, keď sa stotožnil so všetkými dôvodmi napadnutého rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom. Žaloba žalobkyne je žalobou o splnenie povinností v zmysle ust. § 137 písm. a/ CSP, pričom o takejto žalobe súd rozhodne na pojednávaní na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne (v zmysle § 278 písm. a/, b/ CSP), ak sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b/ žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Okresný súd správne nepovažoval tú skutočnosť, že žalobkyňi bolo odňaté poskytovanie právnej pomoci Centrom právnej pomoci Žiar nad Hronom rozhodnutím zo dňa 09. 01. 2020 za vážnu okolnosť, v dôsledku ktorej boli dané dôvody na to, aby sa žalobkyňa nedostavila na pojednávanie vo veci, hoci bola naň riadne a včas predvolaná a v predvolaní na pojednávanie bola poučená o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Pritom v zmysle ust. § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Len samotná tá skutočnosť, že žalobkyňa v čase pojednávania nebola právne zastúpená, nebol dôležitý dôvod, pre ktorý by bolo možné pojednávanie odročiť. V tomto smere sa odvolací súd s rozsudkom okresného súdu v celom rozsahu stotožňuje.

8. V zmysle ust. § 356 písm. b/ CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Z uvedeného ustanovenia výkladom opaku vyplýva, že odvolanie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie v prípade, ak sa odvolanie podalo z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Odvolací súd zistil, že v súdnej veci boli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia vo veci samej a z uvedeného dôvodu rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil, a to aj v znení dopĺňacieho rozsudku, keďže neboli splnené podmienky na prerušenie konania v zmysle ust. § 162 ods. 4 CSP z dôvodov, ktoré uviedol okresný súd v dôvodoch dopĺňacieho rozsudku. Rovnako odvolací súd rozsudok potvrdil aj vo výroku o náhrade trov konania, keď mal za to, že o ich náhrade súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP správne, keď žalovanému priznal náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci.

9. Odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania taktiež podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, a preto žalobkyňi uložil povinnosť nahradiť mu trovy odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (teda rozhodnutia, ktorým sa konanie končí) samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).